БЕЛАРУСКІ ШЛЯХ

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
Серпухоуская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз. пасьля поудня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз. У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права папраулянь пер сылаемые рукапісы і карэспонданцыі.

Цана асобн. нум. 15 к.

Падпіска: з дастаукай да дому у Мінску на 1 месяц 2 рублі.
Цана абвестак:
за верш пэтыту на 1-й стран. 1 руб. на апошняй—50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

№ 42. Менск. Серада 15 мая 1918 г. Год I

Менск 15/к.

Паміж падзеямі.

Можна спадзевацца, што кожны народ, жывушы у прымусовым застою у нерухлівасьці, дзе доугія часы уравень яго культуры прымусова утрымоувауся на адной ступені, мае у сабе іншэ тую сьвежасьць якая на «цэліне», дае багаты ураджай абы-б да яе дакранулася праца.

—Але формы яго жыцця могуць меняцца часта і капрызна—залежне ад тых, хто будзе для яго і над ім працаваць.

На Усебеларускім Зьездзі з адвой стараны нікаторыя с селян былі болей усяго зацікаулены тым,—колькі яны будуць атрымліваць «сутачныя» за час прабывання іх на зьездзі, а з другой стараны былі такія, што у часе раздзелу зьезда па фракцыі,—дзе члены зьезду розных партый і намрамкау пачынalі паміж сябе сваркі,—прасілі—малілі на каленях, плачучы:

— «Кінце, браточкі, гэтыя хракцыі, годзі сварыцца, а давайце разам ратаваць сваю нішчасную бацькаушчыну!..»

Надобныя кантрасты народнай псіхікі могуць так выпукла і выразна выйсьці на верх толькі у такім затрыманым на біблійна-пастушым стопню народзе, як напю беларускае селянство.

А калі перад народам — дзіцем, які легка паддаецца чужому упльіву дэманструецца такая буйная эпоха, як бальшэвіцкая, у каторай народ есьць ні толькі нэйтральным зрыцелем, але і сам усімі сваcабамі уцягваецца у вір падзеяу, то легка зразумець як гэта раптоуная нарушэнне яго адвечнаго спакою можа яму зашкодзіць. Для такога раптам —узбужанаго народу гэта — трагэдыя. Але наш народ своечасно ачухауся. І вясною на сваей роднай ніве, стоючы над сахою, пры адвечных скрыжалях яго жыццевай філязофіі — праны, ен пачау думаць сваю паваротную у другі бок думу:

—Ці усе тое есьць сьвятой праудай, што гаварылі (сучасныя эвангелісты) агітатары-маскале?...

Маркуючы туды і сюды, ен пераканауся, што пэуная праудa—гэта спакой. Калі можна без баязьні-апаскі прапаваць на сваім шнуры, калі у хаці толькі тое меньне, што здабыто сваімі уласнымі мазольнымі рукамі тады душа, а тым болей, цело абезпечано ад кароу ..

Фінал бальшэвіцкаго законодауства у пашым краю,— дэкрэт аб духавенстві,—пшчэ болей падарвау даверро народа да гэтых фронтовых масвоус іх «асвабадзіцеляу». Чулая народная душа уздрыгнулася тады, калі хацелі забраць у яе тое болей выразнае, што ей пакідалі у культурным значэнні—рэлігію. Тут ужо народ, абараняючы свае духоунае менне нават праз меру наврнуся у другі бок, у бок векамі убіваных яму маскоуска-польскімі сіламі традыцыяу.

Мы пэуны, што роуnавага народнай душы хутка настане а калі яна прыміць свой штодзенны кштапт, тады вернецца да яе здольчасьць усвсываць у сябе культуру і асьвету з праудзівай пацыянальнай крыніцы. Наш народ здолен прыняць самыя найлепшыя грамадзянскія формы—мы у гэтым пэуны. А формы гэтыя зацьвярдзеюць і згартуюцца толькі пры яркім асьвядомленым пацыянальным абліччы.

Homo.

Уражэнні.

(Аб падарожы у „соціалистическую, федеративную...") *)

Прыехалі у Маскву. На пад'ездзі вакзала з газэтамі у руках падбегае да мяне колькі маленькіх дзяўчатак:—«газэты, свежія газеты!» Міленькія твары, разумны погляд вачэй. Хоць танная, але чыстая вопратка адрожніваюць іх ад таго звычайнаго тыпу газэтнікоў, які знаемы усякаму, аднастайнаго для усіх гарадоў бышай Вялікай Расіі.

Падыходжу, бяру газэту і дэлікатна пытаюся у дзяўчынкі хто яна і дзе яе бацькі.—Са сьлезамі на вачах дзіця, дае атказ, што яна сірата, бацька художнік — быу забіты шалёнай куляй у часе барацьбы большэвікоў з юнкерамі у Крамлю, а маці ні маючы спосабу пражыць з дробнымі дзецьмі у сталіцы, пашла з імі прадаваць газэты. Дзіця пры гэтым пальцам паказало на сваю матку, каторая стаяла ніпадалёчку такжа з газэтамі у руках.

* *
*

«Тверская Застава» чы іначэй гаворучы «Тріумфальныя вароты» такжа паважна стаяць як і калісь раней.—Вялікія масепзовыя фігуры, сымволізуючыя сабою Вялікую Расію, углядаюпца на людзей, што капашуцца праз увесь дзень пад імі бытцам то збіраюцца сказаць нейкую громовую прамову.

Пад варотамі без-упынна праежджаюць трамвайныя вагоны.

Іду па лепшай вуліцы — «Тверская»—і прыглядаюся на вітрыны. У вялікіх магазінах на вокнах як і раней красуюцца залатыя рэчы, абразы, адзежа, цукеркі, але хлеба— —хлеба нідзе ні відаць... Вялікія хвасты у 300-400 асоб стаяць ад цемнаго каля хлебнай крамы і чакаюць пайкі.

З высокаго падноўжя глядзіць на пляц і людзей на ім славэтны Вялікарускі поэта А. С. Пушкін.—З асаблівай ахвотай падыходжу да монумэнту чалавека пісаўшаго аб «клеветникахъ Россіи» і у рысах яго задуманаго, нібы крышачку кпінкуючаго твару шукаю яго опініі аб цяперашнім «русскомъ морѣ». Успомнілася яго байка «*О рыбакѣ и рыбкѣ*»—як гордая і дурная „«*сварлівая старуха*» ні хацела быць сталбовай дваранкай а захацела стацца «царыцаю марскаю» і пасьля, ніспадзеўкі для сябе, ізноў вярнулася да разьбітаго карыта і курнай землянкі. Мудры быў чалавек Пушкін,—стварыў байку—прароцтва гісторычных выпадкаў у Расіі больш за сто гадоў, пасьля свае сьмерці а за яго мудрасьць за яго любоўную працу—маладое пакаленне, як чуў маніцца памятнік зьняць.

Пэўне гэта ні праўда Пушкін ні Мураўёў і ні Сталыпін. Пушкін быў лірнік. Пушкін жыў з Вялікарускім народам, яму служыў і народ ні павінен бы дапусьціць гэтаго здзеку.

«Крэмль—Спасскія Ворота». Пры мураванай пасівеўшай ад даўносці сьцяне—блізка на $^{1}/_{4}$ вярсты у доўж цягнуцца магілы чырвоных афяр забітых у часе барацьбы большэвікоў з юнкерамі.

Чырвоныя сьцягі з надпісамі укрываюць упітаную крывёй зямлю...

На адным курганочку прынаўшы да зямлі старэнькая бабка аплаківае свайго сынка каторы бараніў па свойму дарагую свабоду.

Сьлёзы беднай бабкі падаюць на зямлю, каторая за ніdоўгі «масьоўскі пэрыод» вялікарускай гісторыі ні раз напялася крывёй. Пасівеўшыя з прадвеку сьцены пакратаныя у 1812 вайскамі Напалеёна бытцам то з гневам глядзяць на народ, з волі катораго ізноў нарушыліся іх спакой і ціша.

Галубок.

(Да др. №).

*) Гл. № 41.

Скрыпты шовіністы.

Палякі народ раскіданы.

Думаіце па «тром заборам» толькі?

Не, па ўсім сьвеце.

Гэта імпэрыялісты «ад Бога».

Польская думка сягала некалі далёка за Маскву, польскі дух гатоў быў па брацку «абняць за шыю» нават «схызматыка»—«маскаля».

Дзе-б ні завялося тры палякі,—пад суровым паўночным Сыбірскім небам ні у дабродарнай Поўднявай Амэрыцэ,— пачынаецца «польске жыцё» адчыняецца «Nowa Polonija».

Пры такой раскіданасьці сваёй тэрыторыяльнай хцівасьці наля [illegible]зіўна злучаны у спосабах якімі дасягаюць сваёй «гістарычнай ідэі».

«Лончносьць польска»—дзіўнае з'явішчо у натуры.

Сіла, ласка, прыгрозы, угаворы, лёсткі, абгавор,—ашуканство—усё гэта робіцца у розных кутках зямлі рожнымі людзьмі, у розных варунках, у розных пасольствах, але так зручна, але так інстынктыўна—трапна і складна, што німа волі, грэбуючы ёю, гідзячыся пачынаеш паважаць гэтую «Łączność».

Даўно «апрацаванае» у польска—«ojczystym» духу украінскае і беларускае панство, імпортованыя с «Круловства» «kresy uchodnie» ойчулькі— адкрытыя, у парахвіях—і падпольныя, з брацтва Язусаваго,—вянчаюць цяпер польскім радамі і школьнымі пацержамі на «красах» працу апошніх 15—20 гадоў, працу «палюбоўнаго» раздзелу беларускаго, украінскаго, літоўскаго «хлопства» на „істных» палякоў і Вялікарасійцаў.

Супрацоўнікі Пабеданосцава і Сталыпіна (з другога боку разумецца) у утрыманні у цемнаце духоўнай гэтаго «хлопства» цяпер карыстаючы яго рэлігійнымі пераканаННямі, фэброўна прабіваюцца локцямі на сьвет па за абрубы сваёй маленькай і цесьненькай, але хцівай бацькаўшчыны.

Гэта тут —на«красах», у Украіне на Беларусі, у Літве.

А тамака—перад сьветам «лончносьць» выяўляецца другім сваім бокам.

У цэнтральных пунктах нэйтральных дзержаваў сядзяць польскія міннезінгеры народовай дэмократыі, якія пяюць песьні у славу нябеска пекных вочак коаліцыі і уболеваюць над нівернасьцю літвіноў, украінцаў, беларусаў і іншых нівольных коаліянтаў, каторыя цяпер шукаюць апекі у Нямеччыне.

У Варшаві актывістычны Урад, тым часам, гатуецца к будаванню дзержавы з «ніабходным папырэннем на ўсходзе».

А у Бэрліне, памагаючы чым можа палітыцэ папырэння, дэпутат Тромпчынскі [illegible] Глаўнай

Камісіі Рэйхстагу усоўвае палкі у калёсы украінскай справы заяўляючы, што сярод Украінцаў 80% ніграматных, а па украінску ніграматных 99% і гэткаму народу ні можа быць дана нізалежнасьць?

—«Чым хвалішся Юдзе?»

Мы ні ведаем ішчэ ці разглядалася у Глаўнай Камісіі і справа Беларуская, але пэўны, што калі разглядалася, то п.п. Тромпчынскіястараліся паёй ні менш, як над Украінскай справай.

Бо „лончносьць польска» гэтаго вымагае...

А. Новадворскі.

Рана-раненька.

Рана-раненька, зарніцай,
Качачкі купаліся.
Над сярэбранай вадзіцай
Вольхачкі шэпталіся.

* * *

I давай плысьці ў кружочкі
Рыбкі залаценькія;
Атуліў туман лужочкі,
Красачкі маленькія.

* * *

Над зялёпаю лагчынай,
Птушкі весяліліся,
I ад зораньві вярбіна
Ярка залацілася.

* * *

Пасьвятлела над палянай,
Над усей ваколіцай,
Працавітыя селяне
Шчыра Богу моляцца.:.

Ясакар.

Агульныя весткі.

ВЕНА, 12-V [бюро Вольфа]. На абшары Пацбяёвораг заатакаваў заўчора нашо абараняючае войско і пры тым яму удалося пранікнуць у нашыя пазыцыі на Монтэ-Корно. Нашай ўчэрайшай контр-атакай італьянцы зноў адкінуты назад.

У другіх ваколіцах фронту адбіты італьянскія разведачныя часьці.

Палёвы лятун падпаручык Лінке Граўфорд зьбіў 11 г. м. 2 ангельскіх аэропляны і гэтым давяршыў сваю 22 і 23 ўваздушную перамогу.

У Албаніі мейсцамі жывая баевая чыннасьць.

Шэф генэральнаго штабу.

СТОКГОЛЬМ 10-V. Штодзенныя афіцыяльныя камунікаты Фінскай глаўнай кватэры прыпынены. Гэта добрая азнака, што хатняя вайна у Фінляндзіі шчасьліва акончылася. 12 членаў Фінляндзкаго чырвонаго ураду знаходзяцца у Пецярбурзі.

Подлуг «Бэрлінскіе Тыдэндэ», здабыча каля Выборга цэніцца у 2 мільярды. Палонных ёсьць да 80000.

ГААГА 11-V. Як паведамляе асьвядомлены у гэтым голянцкі палітык, Лёрд Лансдаў напісаў лёрд-Джорджу прыватны ліст, у каторым кажэ, што Нямеччына ішчэ мае у Расіі, Фінляндзіі, Украіне і Румыніі шмат сіл, якія патроху асваjжаюцца. На будучую вясну Нямеччына ішчэ зробіцца мацнейшэй за Англію па эканамічнай і харчовай часьцях. Дзеля гэтаго ён ішчэ раз зьвертае увагу лёрд-Джорджа на тое, каб адказацца ад спэкуляцыі сэпаратнаго міру з Аўстрыей, а знайсьці просты компромісны базыс і саставіць адвет на варункі міра нямецкаго Кайзэра.

БЭРН, 11/V. «Тэймс» і «Дайлі Неус» паведамляюць аб ірляндзкім протэстуючым сабранні, адбыўшымся 4 мая у Нью-Йорку пры учасьціі 5000 чалавек, проціў уводу вайсковай павіннасьці у Ірляндзіі. Сабранне рабіло ўражэнне, што на ім мелі перэвагу сінфэйнеры; некалькі раз у пратэстах чуліся дамаганні рэспубліканскаго ладу для Ірляндзіі, а Англія называлася збанкротоваўшай.

Праводца ірландцаў ў Амэрыцы Джон Дэвой даводзіў, што завядзенне абавязковай воінскай павіннасьці азначалобы канец абезлюджанай Ірляндзіі і заклінаў Амэрыку, каб ні зрабілась памочніцай ангельскаго пакушэння на вольнасьць народу. Пасьля сходу па уліцах праходзілі вялікія тлумы дэманстрантаў з крыкамі. «У пекло брытанскіх насільнікаў!».

ЖЭНЭВА 10 гм. У камісіі загранічных справаў французкаго парляманту Пішон сказаў, што ніколі ні рабілося настолькі паважных прапазыцыяў, каб на іх можна было асноўваць магчымасьць міру.

БЭРЛІН. 10 гм. «Вольф». У часе свайго паходу каля Іпру нямецкія войскі натрапляюць на шмат ніпахованых ангельскіх трупаў с часу прашлагодніх бітваў. Далека у тыле за пазыцыямі нямецкімі лежалі массы забітых у поўным рыштунку, так як падалі пэдчас бою. Страшны абраз прэдстаўляе Пэлькапэлле і ваколіцы, дзе ляжаць ніпахаваныя трупы ангельцаў, забітых ішчэ у 1917 годзе.

КОПЭНГАГА 10 гм. Сюды прыбыла новая расійская соцыял-дэмократычная мірная дэлегацыя, каб аднавіць працу Стокгольмскай конфэрэнцыі і пазьвязываць разарваныя у прошлым годзе ніці. Дэлегацыя адначасна мае замер асьведаміць соцыял-дэмакратычныя партыі усіх краёў аб выпадках у Вялікарасіі.

ЛЕНДАН, 10 гм. «Вольф». Ангельскае адміралтэйство паведамляе: 1 мая ангельскі тралер наткнуўся на міну і утапіўся. Згінуло 3 ахвіцэры і 23 чалавекі с каманды, ўключаючы сюды і гандлевую каманду.

ШТОКГОЛЬМ, 10 г. м. «Вольф»». Прыбываючыя з Расіі падарожныя разказываюць аб вялікай агітацыі якая вядзецца у самарской, саратаўской і астраханской губ. і у часцях уфімской, тамбоўскай і уральскай (?) губэр. на карысьць стварэння надволжскай рэспублікі, каторая захапіла-бы пайменаваныя мейсцы. Сталіцай рэспублікі мае быць Саратаў.

У самарскай, сімбірскай і владзімірскай губ. пануе проціў большэвіцкі настрой, які ўзмацняецца пад уплывам духавенства, каторае выступае проціў большэвікоў у навуках з царкоўнай амбоны.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Па Л. Р. ж. д. членам ліквідацыйно-эксплсатацыйных камісій усіх упрауленскіх службау гэтымі днямі уплачываецца пэнсія за увесь час ад 21-го лютаго па сягонняшні дзень па дэкрэту часоваго ураду.

У «У. З. С.» у скураным аддзеле вярнууся з слуцкаго павету загадчык б. зем-шавецкім атрадам, каторы ехау туды дзеля збору дакумэнтау аб заказах у крэдыт са стараны палкавых часьцей.

I што-ж?—

Дакумэнтау—хоць гаць гаці. А цяпер, мабыць, вышэйпамянены загадчык будзе паводлуг гэтых самых дакумэнтау дакладываць аб тым, што грошай як ні было так і ні будзе.

Раданіца, г. з., паімнкі памершых на праваслауным могільніку на Пэрэспы адбылася учора, 14 мая; былі пры гэтым усе свабоднае духавенство і шмат з набожнай публікі.

У сталоуцы губ. зем. управы (Падгорная) с 12 мая абеды выдаюцца для асоб. якія служаць у упрауленні меннем, што прайшло ад «У. З. С.»

Касса сталоукі вымагае пасведчэнне. Да 12 мая мог абедаць у сталоуцы кожны з местовых жыхароу. (Абед з 2-х стравау—2 руб.). Земсаюзныя справы ідуць ні у гару.

Вучэбныя заняцці, ад панедзельку, 13 мая, пачаліся ва усіх тутэйшых школах.

Як паведамляе адміністрацыя пачтовай гімназыі (Мала Манастырскі завул., д. Шадхана), там ідзець і далей прыем вучняу, без розніцы пола, дзеля падгатоукі ва усе сярэднія школы і розныя званні.

Навучэнне пастаулено вельмі добра. У гімназіі Рэйман просяць вучняу перадаць усе ніпатрэбныя кнігі у камі тэт бацькоу — для будучаго вучэбнаго году.

У местовым крэдытным Т-ве сягоння, 15 мая, адбудзецца гадовы сход упоунамоцных дзеля разгляду і пацьвярджэння падрахунку за мінуушы год, сьметы на бягучы год і выбары асоб праулення, даследаючаго камітэту і рэвізыйнай камісіі.

Местовае крэдытнае Т-во— цэнтр і нэрв усяго крэдытнаго Менску, яно жа—глауны пункт і усей стародумскай палітыкі, каторай давала тон і напрамак на працягу дзесяцілеццяу, а у апошнія гады—усябе у постаці «магутнаго» сэкрэтара Т-ва, нідауна трагічна памершаго М. Я. Фінкельсона.

Афіцыяльнае павядамленне нямецкаго вярхоунаго камандавання за 14 мая 1918 року.

З А Х А Д: На палех бітвы ўзмацнеўшыя у раннія гадзіны з ранну артылерыйская чыннасьць, аслабела каля палудня. Пад вечар яна зноў шмат разоў ажыўлялася. Пасьля мацнай артылерыйскай дзейнасьці паўночней капалу Ля-Бассэ, ангельцы прабавалі ў вечар рабіць дзе-ні-дзе атакі на нашыя пазыцыі паўночней і паўдневей Жыванші. Яны былі адбіты з вялікімі стратамі. Разьведчычная чыннасьць была ўзмацнейшай.

З іншых тэатраў вайны ніякай навіны.

Першы-Генэрал-кватэрмэйстар **фон-Людэндорф.**

Распараджэнне.

Здаралося, што грамадзянскае насяленне надгаворвало нямецкіх салдатаў прылучыць іх кватэры да электрычных дратоў, або асьвятленню горада Менску.

Гэта безумоўна забараняецца. Супраціўўшыяся гэтаму будуць аштрафованы на 600 мр., альбо арыштованы на 6 тыдняў, а ў выпадку большай віны, кара можа быць павялічана.

Распараджэнне ўходзіць ў моц ні забаўна.

МЕНСК
14 мая 1918 р.

Комэндант
фон-ФРАКЕНБЭРГ.
Палкоўнік.

У цяжкія мамэнты Т-ва в. п. сэкрэтар, дзеля ратунку главароу ад правалу на выбарах, ні адказывауся ад зносін нават с такімі чорнасоценымі газэтамі як «Минское Слово» часоу Шмідта, Срынчэнко, Шофэра і К-о.

Цяпер мест. крэд. Т-во у палітычным кірунку трымаецца на старане, цешучыся добрымі надзеямі.

Кандыдатамі на пасады у мест. крэд. Т-во намечаны «вядомыя»: Сьвенціцкі (інжэнэр), Волловіч (памешчык), Пценцов (б. уласнік цукерні) і Крэйнес (мелкі адвакат, ен жа б. юрысконсульт газэты «Минское Слово» і архіерэйскаго двора).

Упоунамоцных мест. крэд. Т-ва, ніперэвыбраных с прычын вайны з ведама міністэрства фінансоу *5 год*, у цяперашні час—72.

У бонавым бюро на Юрэўкай вуліцы у панядзелак, 13 го мая пры выдачы бонавых кніжак, таукатня была празмерная.

У той час, калі людзі адорваныя ад заняцця і службы пацеюць у «хвастох» цэлымі гадзінамі, загадчыкі штэмплеваннем кніжак займаюцца спакойных чаепіццем і безчародным прапусканнем па „кумаустве".

Не, нашыя студэнты—аргянізатары грамадзянскаго добрабыту мабыць, яшчэ ні здольны стварыць што кольвек на кіштальт „эуропэйскіх" парадкау.

У местовай управе адбылося нігласнае пасядзэнне па пытанню аб новым зьменьшэнні штату служачых.

Местовы харчовы камітэт мае злучыцца с камісіяй апалу і асьвятлення, с прычын малай прадуктаунасьці апошняй у адзін аддзел «снабженія». —«Тришкин кафтан» с крылоускай байкі!

У пасядзенні мест. думы прынялі праэкт адчынення пры управе статыстычнаго аддзелу, з отпускам крэдыта на істнаванне яго покуль што на 2 месяцы.

Рашылі устанавіць у разных мейсцах гораду для дзіцячых гульняу 5 пляцау. Рашылі павялічыць плату за электрычную энэргію да 1.50 к. за кілодат.

Эконамічная крама афіцэрскаго бюро на Багадзельнай вуліцы, дзе па загатовіцельных цэнах афіцэры дастаюць прадукты першай патрэбнасьці, дзеля прычын цяперашняго адліва членау бюро у Расію і у акупаваныя мейсцы, будзе істнаваць яшчэ ніболей аднаго месяца.

У крамы с кожны днем пакупацелеу усе меней. У сваім часі афіцэрство мело ад крамы вялікае паттрыманне

Курсы беларусазнаўства.

15 мая лекцыя Я. Варонкі. „Беларусь і яе суседзі. Беларусь і Украіна".

Пачатак а 7 гадз.

Весткі с краю.

с. Бяседы,

віленск. губ. віленск. пав. *(ад нашаго кар-та)*. Нідауна тут забілі і закінулі у лес маладога хлопца—выселенца с Польшчы—служачаго дзесятнікам пры бышым тутэйшым дарожным адрадзі. Труп так быу пакірашаваны шабляй, ці сякерай і заліты кроую, што чуць яго апазналі. Западазроных двух злыдняу арыштавалі. Іх бачыла з лесу у самы момант убійства нейкая бабулька, зьбіраючы траву. Тады яна са страху уцякла і схавалася, але цяпер есьць надзея, што усе выкажыцца

Рэдактар **А. Прушынскі.**

Выдавецтво **Т-во «Заранка».**

А Б В Е С Т К І

Т. З. КАЦ.

(Менск, Губэрнаторская, 16).

— склад —

пішучых машын, веліцапэдау і канцэлярскіх прыладау.

Самы вялікі выбар і самыя танныя цэны.

Друкарня Я. А. Грынблята.